

ಡಾ.ವಿನೋದ ಛೆಬ್ಬಿ

ಬೆಳೆದ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ
ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು
ಪುನಃ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು
ಉಪಾಯಗಳಿವೆಯೆ?

336: ಹೊಸ ದಾರಿ - 76

ಹೋದಸಲ ದೈವತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ, ಆತ್ಮಶೋಧನೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯ-ಅಲಕ್ಷ್ಯಗಳೇನಾದರೂ ಇವೆಯೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಎಂದಿದ್ದ. ಇದನ್ನು ಓದುವಾಗ ನನಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದು: ನಾನು ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ನಿಷ್ಠುರವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ! ಹಾಗಾಗಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನೊಂದ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನವರನ್ನೇ ಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈಸಲ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಅಪ್ಪ-ಮಗ-ಮೊಮ್ಮಗನ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಶುರುಮಾಡೋಣ.

ಮದ್ಯವಯಸ್ಸಿನ ದಂಪತಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಗಂಡ ಶಾಂತ ಸ್ವಭಾವದವನಾದರೂ ಅನ್ನೋನ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒಂಟಿತನದ ನೋವಿತ್ತು. ಇವನ ತಂದೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದು, ಇವರಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ವೃದ್ಧನನ್ನು ಗಂಡಹೆಂಡತಿ ನಿಷ್ಠುರತೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ವೃದ್ಧನು ಒಡ್ಡುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಇವರಿಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿ ಎನಿಸುತ್ತವೆ. ದಂಪತಿಯು ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಟಿವಿ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ಪುಟ್ಟ ಮಗ ಅಜ್ಜನೊಂದಿಗೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ನಗುತ್ತ ಆಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಳಗೊಳಗೇ ಋಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವನೂ ತನ್ನಪ್ಪನೊಂದಿಗೆ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಯಾಕಿರಬಾರದು ಹೆಂಡತಿ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ, ಆದರೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಮಾತಾಡಿ ರೂಢಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇವನ ವಿವರಣೆ. ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನಿರಬಹುದು?

ಇವನು ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಪ್ಪನೇ ಇವನನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದು. ಒಂಟಿಪೋಷಕನಾಗಿ ಅಪ್ಪ ಇವನೊಡನೆ ಆಟವಾಡಲು ಕಾಲ ಕೂಡಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ, ಇವನಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪುವನೋ ಎಂದು ಅಪ್ಪ ಶಿಸ್ತು ಬೇರೆ ಹೇರಿದ್ದಾನೆ - ಇದು ಅವನ ಪೋಷಕತ್ವದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗೆಗಿದ್ದ ಅರೆಭರವನೆ. (ಇದ್ದಲ್ಲದ ಬಂತು? ಎಲ್ಲರೂ, 'ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ, ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ?' ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟರೇ ಹೊರತು 'ವಾಹ್, ಎಷ್ಟು ಸಮರ್ಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ!' ಎಂದು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ.) ತನ್ನಿಂದ ತಪ್ಪಾಗಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಜಾಗೃತೆಯಲ್ಲಿ ಮಗನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಬೆಸೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮಗನಿಗೆ ಹೆತ್ತವರಿಬ್ಬರ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ, ಮಗನಿಗೆ ಅಪ್ಪನ ಮರ್ಜಿಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನೊಳಗಿರುವ ಸ್ವಚ್ಛಂದತೆಯನ್ನು ಹೊರತರಲು ಆಗಿಲ್ಲ. ಮಗುತನ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಲ್ಲುಮಾಡಲು ಕಲಿತ. ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಶಾಂತ ಮುಖಮುದ್ರೆ ಧರಿಸಲು ಕಲಿತ. ಇದನ್ನೇ ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಗಂಭೀರವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಂಡನಾದರೂ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಗಂಡನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಲು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅನರ್ಹತೆಯ ಕಿಳುಭಾವದ ಒಳದನಿಯೂ ಇದೆ. ಇಂಥವನು ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿಬಿದ್ದು ಪ್ರೀತಿ ಹೇಗೆ ತೋರಿಸಿಯಾನು?

ಇಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ತೀರಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವರದೇ ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಬಡತನ, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಪೋಷಕರ ಅಕಾಲ ಮರಣ, ಒತ್ತಾಯದ ಮದುವೆ, ಬೇಡದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು, ದೇಹದೌರ್ಬಲ್ಯ, ಇತರರ ದುರಭ್ಯಾಸಗಳು, ಹಿತಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಬೇಡಿಕೆ

ಮೂದಲಿಕೆಗಳು, ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪ, ಅಪಘಾತ, ಅವಕಾಶಗಳ ಕೊರತೆ, ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯತೆ, ನಿಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕತೆ, ನಿಮ್ಮ ಲಿಂಗೀಯತೆ ಒಂದೇ ಎರಡೇ! ನಿಮಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಯೂ ಎದುರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ.

ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸಲು ಆಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ನಿಮಗೂ ತಾಯ್ತಂದೆಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿ ಪಡೆದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದು ಹೇಗೆ? ಅವರಿಗೂ ಅವರ ತಾಯ್ತಂದೆಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಹೀಗೆಯೇ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡ ಬದುಕುವ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾದವರ ವಂಶಾವಳಿಯೇ ಇದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಆಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆಯೇನೆಂದರೆ, ಇದನ್ನು ನಿಮಗೇ ಕೊನೆಗಾಣಿಸುತ್ತೀರೋ, ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತೀರೋ? ಉತ್ತರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತಲ್ಲ?

● ಇನ್ನು, ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತೀರಿ?
ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಸ್ವಂತ ಸಾಂತ್ವನ. ನಾನೂ ಸಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿ, ನನಗೂ ಇತಿಮಿತಿಗಳಿವೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ತಪ್ಪುತಸ್ತುಭಾವ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೂಡಿಸಿ ಮಾತು ಶುರುಮಾಡಿ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಕೊಡಲು ಮನಸ್ಥಿತಿಯಾಗಲೀ ವ್ಯವಧಾನವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರ ಬಗೆಗೆ ವಿವರಿಸಿ. ನಿಮ್ಮದೇ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದುದನ್ನೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ, ಇಲ್ಲಿ, 'ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಸರಿಯಿತ್ತು' ಎಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, 'ನಿನ್ನೆಗೆ ಹಿಂಸೆಯಾದುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ವ್ಯಥೆಯಿದೆ' ಎನ್ನಿ. ಮುಂದುವರಿದು, 'ನೀನು ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅನರ್ಹ ಎಂದಲ್ಲ; ನನಗೇ ಪ್ರೀತಿಕೊಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ನೀವು ವಂಚಿತ ಆಗಬೇಕಾಯಿತು.' ಎಂದು ವ್ಯಥೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆ ಅಲ್ಲ (ಯಾಕೆ? ನೀವೇನೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಲ್ಲ!); ಬದಲಾಗಿ, ಮನದಾಳದ ಪ್ರಕಟಣೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಈಗ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸರಿಮಾಡಬಹುದು? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಮ್ಮ ನೋವಿನ ಅನುಭವಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರುತ್ತವೆ? ಮನದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ದೇಹದಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮ ಶರೀರವು ನಮಗಾಗುವ ನೋವು, ಆಘಾತ, ತಿರಸ್ಕಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. (ಇದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಯೋಣ.) ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ನೋವನ್ನು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಹಿತಸ್ಪರ್ಶ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಿವಾರಿಸಬಹುದು. ಸುಲಭ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು: ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು, ಕನಿಷ್ಠ ಆರು ಸೆಕೆಂಡ್ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವುದು.

ನಾಲ್ಕು: ಮಕ್ಕಳ ಬಾಲ್ಯದ ಸುಖಕೃಣಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನನ್ನ ಬೆಳೆದ ಮಗ ವಿನಾಕಾರಣ ದೂರವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಅವನ ಬಾಲ್ಯದ ಪ್ರಸಂಗ ಹಂಚಿಕೊಂಡೆ. ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದ ವಾರಕ್ಕೆ ತಾಯಿಗೆ ಟೈಫಾಯಿಡ್ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಎದೆಹಾಲು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಹಗಲಿರುಳೂ ಹಾಲುಣಿಸಿ ಆರೈಕೆ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, 'ನೋಡು, ನಿನ್ನಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ನನಗೆ ತಂದೆಯ ಭಾಗ್ಯ ಕರುಣಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನು ತಾಯಿಯೂ ಆಗುವ ಭಾಗ್ಯ ಬಂತು.' ಎಂದೆನ್ನುವಾಗ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಒದ್ದೆಯಾದವು. ಆಗ ಮಗ ಧಾವಿಸಿಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ. ಇಲ್ಲೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು? ನೀನು ದೂರವಾಗುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಲು ನಾವೆಲ್ಲ ಪರಿಣಿತರು. ಆದರೆ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದಾಗ ಅಲಕ್ಷಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ನೇರವಾಗಿ ಹೃದಯವನ್ನೇ ತಟ್ಟಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮಧುರ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ!

ಈಗ ಯೋಚಿಸಿ: ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಮರುಸಂಘಟನೆಗಾಗಿ ಏನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಿ?

ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ: 8494933888;
Email: vinod.chebbi@gmail.com